

РЕШЕНИЕ

№ 352

гр. София, 06.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-6, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Радева

при участието на секретаря Юлия С. Димитрова Асенова
като разгледа докладваното от Елена Радева Търговско дело №
20221100900432 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по молба по чл.625 ТЗ.

Постъпила е молба, подадена от „И.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, в която се твърди, че дружеството е създадено през 2019 година и към датата на подаване на молбата не осъществява търговска дейност, няма търговски сделки, от които да очаква приходи.

Твърди, че е спряло плащанията си и има публични задължения в общ размер на 145 892,92 лева, не разполага с активи и не може да покрива тези задължения, няма никакво имущество.

Твърди, че е неплатежоспособно, който факт се потвърждава от изготвения баланс. Твърди, че не разполага с имущество, което да покрива разноските по несъстоятелността.

Моли съда, след като установи изложеното, да постанови решение по чл.632, ал.1 ТЗ.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупността им, намери за установено следното:

Към молбата по чл.625 вр. с чл.607а, вр. с чл.608 ТЗ, страната е представила междинен счетоводен баланс към датата на подаване на молбата (04.03.2022г.), в който в частта на актива не е налице никакво отразяване, а в частта на пасива, посочен в раздел А „Собствен капитал“, статия „Непокрита загуба“ сумата от 138 хил.лв., същата тази сума е отразена и в раздел В „Задължения“, в статия „Други задължения“, над 1 година, както за текуща,

така и за предходна година, като за предходната година стойността е 130 хил.лв. и 8 хил.лв. към персонала.

По делото са представени от молителя инвентаризационни описи за периода 2019г.-2021г., ведно със сравнителна ведомост, които не съдържат никакви отразявания на активи.

В представените баланси за същия период, в частта за активите е извършено следното отчитане: за 2019г. в раздел „парични средства“, статия „Касови наличности и сметки в чужбина“ е посочена сумата от 28 хил.лв, която е посочена и в статия „Касови наличности“; за 2020година, в същия раздел не е посочена в същите статии никаква сума; по същия начин е оформен и активът в счетоводния баланс за 2021г.; в междинния баланс към датата на подаване на молбата липсва каквото и да е отразяване в частта за актива на предприятието.

В тези баланси, в частта за пасива на молителя за текущата година е отразена загуба в размер на минус 138 хил.лв., като дори не са попълнени статиите, касаещи собствения капитал на предприятието, вкл. „Записан капитал“. В пасива от счетоводни баланси за периода от 2019 година – 2022 година се сочат суми, представляващи загуби, които са в следния порядък: за 2019г. – 28 хил.лв.; за 2020 г- - 80 хил.лв.; за 2021г. – 138 хил. лв, каквато е загубата, посочена и в междинния баланс.

Молителят е представил списък на кредиторите, в който като такъв е посочил НАП с необезпечено вземане в размер на 145 892,92 лева.

В представения опис и оценка на активите и пасивите на дружеството е посочено, че дружеството не разполага с активи, а пасивите се формират от дълга му към НАП в горепосочения размер.

По делото е представена справка за общите задължения към НАП, само първата и последната страница от същата, от която се установява, че дружеството има задължения, съобразно декларация, образец 6 общо в размер на 8 604,12лв и лихви в размер на 8, 46лв. – общо 8 612,58лв. и данък по ЗПКО за периода от 31.12.2019г. до 30.06.2020г. – общо в размер на 145 892,92лв.

По делото съдът служебно е събрал доказателства относно имущественото състояние на молителя и от направената справка в Агенцията по вписвания не се установява молителят да е титуляр на вещни права върху недвижимости, нито собственик на МПС, който факт се установява от изготвената от МВР, СДВР справка.

По делото допусната служебно от съда СФИСЧЕ е заличена, тъй като молителят не е внесъл определения му от съда депозит.

При така установеното съдът достига до следните изводи:

Предпоставки за уважаване на молбата по чл.625 ТЗ са процесуално-правни и материално-правни.

По процесуалните предпоставки:

Подадената молба намира правното си основание в разпоредбата на чл.625 във връзка с чл.607аТЗ във връзка с чл.608 ТЗ.

За уважаването и следва да са налице предвидените в закона процесуално-правни и материално-правни предпоставки за това – молбата да е подадена пред надлежен съд, от активно легитимирано лице, да се установи наличие на парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане, свързано с търговската дейност, което длъжникът да не може да изпълни.

В настоящия случай са налице предвидените от закона процесуално-правни предпоставки – сезираният съд е надлежен по смисъла на разпоредбата на чл. 613 ТЗ и молбата е подадена от страна с активна процесуална легитимация.

Твърдението на молителя е, че има задължения, които попадат в обхвата на нормата на чл.608 ТЗ, задължения към държавата, които не е в състояние да заплати, макар да са изискуеми, тъй като не разполага с имущество.

Относно описаните по-горе задължения и техния характер.

Касае се за публични по смисъла на чл.162, ал.2, т.1 ДОПК задължения.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (отм. - ДВ. бр. 1 от 03.01.2020 г.), работодателите, осигурителите и техните клонове и поделения, осигурителните каси за своите членове - осигурители, самоосигуряващите се лица и лицата по чл. 4, ал. 9 от КСО или упълномощени от тях лица подават в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите декларация образец № 6. Съгласно т. 2 от същата разпоредба на Наредбата, в декларацията образец 6 се вписва общият размер на сумите за дължимите вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, включително увеличената осигурителна вноска за фонд "Пенсии" в размера на вноската за универсален и/или професионален пенсионен фонд, здравното осигуряване, фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" за всички лица, подлежащи на осигуряване.

Съгласно чл. 7, ал. 1 от КСО, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване за лицата по чл. 4, ал. 1 се внасят от осигурителите до 25-о число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът.

Съгласно чл. 158, изр. първо от КСО, осигурителните вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване се внасят в сроковете по чл. 7, т.е. до 25-о число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът.

Съгласно чл. 40, т. 1 и т. 2 от ЗЗО, здравноосигурителната вноска на осигуреното лице се внася до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнася.

Аналогична е уредбата и в действащата след отмяната на горепосочената наредба, уредбата и в действащата от 03.01.2020г. Наредба № Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, издадена от министъра на финансите.

Вземанията за задължителни осигурителни вноски, каквито са процесните задължения, са публични вземания съгласно разпоредбата на чл.162, ал.2, т.1 ДОПК, както са публични вземанията и за лихви върху вземанията по чл.162, ал.2, т.1 ДОПК, съгласно нормата на чл.162, ал.2, т.9 ДОПК.

Следователно задължено лице да плати тези публични вземания е търговското дружество, както е посочено от НАП и в справката за актуални към 04.03.2022 година задължения на дружеството, настоящ молител.

Относно това дали тези задължения са свързани с търговската дейност на молителя.

С оглед на факта, че задължено лице по тези вземания на държавата е търговското дружество, а тези задължения са възникнали въз основа на облигационни (напр. договор за възлагане на управление, сключен от дружеството с управителя на същото) или трудови правоотношения, по които дружеството е страната, съдът приема, че тези задължения са свързани с осъществяването от дружеството търговска дейност и това е така, тъй като договорът за възлагане на управление, макар и подчинен на разпоредбите на гражданското право и поради това, попадащ в обхвата на нормата на чл.286 ТЗ, се сключва за целите на извършваната от търговско дружество търговска дейност. Необходимостта на неговото съществуване е свързано със задължителните органи на това дружество, един от които е управителят.

Управителят, като волеизразяващ орган на дружеството, в чиито компетенции е управленската дейност на предприятието – организиране и ръководство на дейността му. Това е органът, чрез който дружеството влиза в правоотношения с другите правни субекти и въз основа на чиито решения осъществява оперативната си дейност, поради което се явява неразделна и необходима част от структурата на ООД-то. Неговото съществуване гарантира участието на дружеството в търговския оборот.

Ето защо съдът приема, че тези задължения представляват такива, които са свързани с осъществяваната от молителя търговска дейност.

Поради това попадат в обхвата на нормата на чл.608, ал.1, т.2 ТЗ.

В справката са посочени и задължения по ЗКПО, възникнали за периода от 31.12.2019г. до 30.06.2020г. в значителен размер от 145 892,92лв., за които давностният срок по чл.171, ал.2 ДОПК не е изтекъл към датата на подаване на молбата по чл.625 ТЗ и за които не съществува съмнение, че са свързани с осъществяваната от молителя търговска дейност.

Както е посочено по-горе, с оглед нормативната регламентация на тези задължения, същите са изискуеми, тъй като следва да бъдат заплатени в

месеца, който следва възникването им.

Поради това съдът приема, че са налице установени публични задължения на търговеца, свързани с осъществяването от него търговска дейност.

Относно възможността предприятието да ги погасява.

Представените по делото финансови отчети не отговарят на изискванията на Закона за счетоводството, както повелява нормата на чл.23 и 24 от закона, поради което съдът не следва да ги третира като годни доказателствени средства.

С оглед на факта, че дружеството за последните три години е обявило единствено ГФО за 2020 година на 07.03.2022 година, то не е налице основание за приложение на презумпцията на чл.608, ал.2 ТЗ.

Налице е основание за приложение и на презумпцията по чл.608, ал.3 ТЗ, тъй като от справката- декларация и представените приложения към молбата по чл.625 ТЗ, се установява, че от началото на края на 2019 година молителят е спрял плащанията.

Въз основа на събраните от съда служебно доказателства, може да се направи извод, че дружеството не разполага с имущество, включително оборотен капитал, въз основа на който да генерира паричен поток, за погасяване на своите задължения към фиска.

Ето защо съдът приема, че молителят е в състояние на неплатежоспособност.

По отношение на началната дата на състоянието на неплатежоспособност.

Началната дата на неплатежоспособността се приема като обективно проявление на трайната неспособност на длъжника да погаси своите изискуеми и ликвидни парични задължения към кредиторите си. Тя се определя на база цялостното икономическо състояние, изразено чрез показателите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост, при съобразяване на най-ранния момент на спиране на плащанията към кредиторите.

Както е посочено и по- горе задълженията на молителя към НАП обхващат продължителен период, но от тази справка се установява, че същественото спиране на плащанията към държавата е започнало в края на 2019 година и е продължило и през следващите години, като към 30.06.2020 година размерът на задълженията на молителя към фиска е сумата от 145 892,92 лв., която значителна надхвърля активите на длъжника, които към този момент възлизат на 28 хил.лв.

С оглед събраните доказателства съдът приема, че обективизирана невъзможност търговецът да покрие възникналите и изискуеми към тази дата задължения от публичен характер, свързани с осъществяваната от него търговска дейност, като обективна невъзможност да погаси своите изискуеми парични задължения е датата 30.06.2020 година, което състояние се явява трайно и непреодолимо. Тази трайност е необратимост намира израз в това,

че за целия изследван период дружеството, след като по незнаен начин е усвоило паричните си средства, е кумулирало задължения и натрупало загуби, които са увеличават

По делото липсват доказателства, че молителят разполага с парични средства или бързоликвидни материални активи за посрещане на първоначалните разноски в производството. Същият изрично заявява, че не разполага с никакви средства.

Поради това, с определение от 24.03.2022 година, постановено на основание чл.629б ТЗ, съдът е указал на кредиторите на молителя възможността да привнесат разноски за развитието на производството по несъстоятелност в размер на 3 000 лева, но в дадения срок доказателства за привнесени разноски не са налични. Липсата на средства за развитие на производството по несъстоятелност, налага произнасяне с решение, съобразно нормата на чл.632, ал.1 ТЗ, а именно - по отношение на молителя „И.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, следва да бъде постановено решение със следните реквизити - обявяване на неплатежоспособността и определяне на началната ѝ дата, откриване на производство по несъстоятелност, обявяване на дружеството в несъстоятелност, прекратяване на дейността на предприятието му, налагане на обезпечителни мерки и спиране на производството.

При изложеното на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „И.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „****“, ***** етаж-партер и **ОПРЕДЕЛЯ** началната ѝ дата – 30.06.2020 година.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на длъжника „И.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „****“, ***** етаж- партер.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност „И.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „****“, ***** етаж- партер.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието на длъжника „И.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „****“, ***** етаж- партер.

НАЛАГА общ запор и възбрана върху активите на длъжника „И.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „****“, ***** етаж- партер .

СПИРА, на основание чл.632, ал.1 ТЗ, производството по търговско дело №432 по описа за 2022 г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, 6-6 състав.

УКАЗВА на длъжника „И.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „****“, ***** етаж- партер, че в едномесечен срок от вписване на настоящото решение в Търговския регистър следва да изпълни задълженията си по чл. 632, ал. 6 от ТЗ, както и в

двумесечен срок от вписване на настоящото решение в Търговския регистър да представи по делото удостоверение по чл. 5, ал. 10 от КСО.

ДА СЕ ИЗИСКА справка от ТП на НОИ – София-град дали по отношение на „И.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „****“, ***** етаж- партер, е издадено удостоверение по чл. 5, ал. 10 от КСО, като се изпрати на ТП на НОИ – София-град препис от настоящото решение. Ако е издадено такова, препис от същото да се изпрати по настоящото дело в едномесечен срок от получаване на искането.

ОСЪЖДА „И.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район „****“, ***** етаж- партер да заплати по сметка на СГС държавна такса от 250лева.

РЕШЕНИЕТО да се впише в книгата по чл.643в ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд - София в 7 -дневен срок от вписването му в Търговския регистър.

ПРЕПИС от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване в Търговския регистър, на основание чл. 622 и чл. 624 от ТЗ вр. с чл. 14 от ЗТРРЮЛНЦ.

Съдия при Софийски градски съд: _____